

FILÀ ALCODIANS presenta

Les Festes de 2009 van acabar d'una manera alegre i desenfadada pels carrers de la ciutat. Amb aquesta xaranga, presentació del logotip del 50 aniversari, es donava el tret de sortida a una carrera llarga de resistència, un any per davant ple d'alegries, d'esforços i d'il·lusions: l'aniversari dels Alcodians.

CRÒNICA 2009-2010

El curs fester 2009-2010 va començar de manera tranquil·la i calmada, després d'un any de transició, sense massa entrebancs, i amb un any per davant ple de projectes i il·lusions. Un nou repte que omplia els cors dels alcodians i els deixava pensar solament en una idea: la celebració del 50 Aniversari de la refundació de la filà.

L'any va començar amb la tradicional Assemblea Extraordinària de maig, celebrada el 30 d'aquest mes, amb els habituals punts de l'ordre del dia. La reunió va enregistrar molt poca assistència i cap comentari especial a destacar.

Tot feia pensar que l'estiu passaria de la manera més pacífica, però una notícia va remoure les files alcodianes a meitat del mes de juny: de cop i volta, després de molt insistir i de les contínues negatives, l'Associació de Sant Jordi va canviar d'opinió i va permetre que els Alcodians tinguérem una Esquadra Especial per celebrar el nostre 50 aniversari. Açò va causar un gran enrenou ja que havíem de preparar-ho tot i quedava menys d'un any per a les festes de 2010.

La Dinà

El dissabte 27 de juny ens trobàrem a les 9:00h al Poliesportiu Municipal Francisco Laporta, al camp de futbol de la pista d'atletisme, per celebrar el tradicional partidet de futbol de la Dinà. En acabar aniríem a fer un 'bocadillet', i després cap a les 11:00h pujàrem al Mas dels Capellans per gaudir, com tots els anys de les partides de cotos fins que fóra l'hora de dinar.

La Dinà del 50 Aniversari va tindre una gran participació d'alcodians, majoritàriament organitzats en petits rogles de misterioses converses i xafardejos, segurament fent càbales sobre l'apetitosa esquadra especial que acabàvem d'aconseguir. Els alcodians es mostraven desitjosos de començar aquest any tan especial per nosaltres que segurament ens reportaria moltes alegries i satisfaccions.

Pocs dies després, el dissabte 3 de juliol ens vam reunir en Assemblea Extraordinària per decidir qui serien els membres de l'Esquadra Especial 2010, commemorativa del 50 aniversari de la refundació dels Alcodians.

Els assistents a l'assemblea van demanar esquadra seguint l'ordre d'antiguitat, segons indica l'article 49 dels nostres estatuts, resultant conformada l'esquadra de la següent manera:

1. Silvano Verdú Navarro
2. Leopoldo Gadea Boronat
3. José Luis Molina Coloma
4. Santiago López Peiró
5. Javier Ferrer Lurbe
6. Máximo J. Fajardo Navarro
7. Oscar Sempere Vañó
8. Carlos Mateo González

9. Luis Moisés Casa Miró
 10. Juan Abad Lillo
 11. José Luis Vilaplana Cantero
- CAP BATEDOR: Antonio Alós Simó

Enhorabona a tots i molta sort a l'esquadra cinquantenària!

Setembre

Va passar l'estiu de la crisi, sense pena ni glòria, i passat el temps de les vacances escolars, entre el 15 i el 19 de setembre vam disputar el nostre campionat intern de cotos, "VII Memorial Menta", com sempre amb una elevada participació i, com sempre, amb molt bon ambient. Els campions enguany van ser Ricardo Pons i Dani Gisbert.

Només estàvem en setembre, i ja anàvem a per la tercera assemblea de l'any. El divendres 18 de setembre ens vam reunir per intentar aprovar la reforma dels estatuts. Algunes propostes es van aprovar per les 3/4 parts de l'Assemblea, mentre que d'altres hauran d'esperar a una nova oportunitat.

En la mateixa reunió es va aprovar la concessió d'honors als nostres companys: Enrique Galbis (Alcodià d'Honor), Juan Llopis (Alcodià d'Honor), José Luis Boronat (Alcodià d'Honor) i Santi Segura (Primer Tro d'Honor). Enhorabona a tots!!!

En aquesta mateixa assemblea es van explicar els punts més importants de la celebració de l'Aniversari, animant a tots els presents a sumar-se a qualsevol de les comissions organitzadores, ja que feia falta ajuda en totes pràcticament. Les perspectives de celebració van ser ben rebudes i es va començar a generar la natural expectació al respecte.

Ensaio 50 Aniversari

A la setmana següent, el 25 de setembre vam celebrar la missa de difunts i, en acabar, a les 21.00h el primer *ensaio* de l'any.

Va ser un GRAN *ENSAIO* per encetar el 50 aniversari de la filà, amb la presència de diversos mitjans de comunicació escrita i audiovisual, amb una decoració especial ambientada en els anys 50, amb música dels anys 50 (Elvis, Paul Anka, los TNT...), amb la presentació del cartell de l'aniversari, amb la presentació de la botella de café commemorativa de l'event i moltes coses més.

Va ser un *ensaio* especialment dedicat als nostres veterans, que s'ho van passar d'allò més bé recordant temps passats i mirant fotografies d'aquell llunyà -però no tant- abril de 1960 en el qual la túnica alcodiana va vore la llum al carrer per primera vegada.

Com ja venia sent habitual anys arrere, l'empresa Licores de Mariola S.A. va voler participar de les celebracions de la Filà Alcodians i, un any més, ho va fer amb una tirada especial de botelles de la seua marca "Pastor, el aperitivo de café". L'etiqueta la va dissenyar Màrius Gomar, partint de la mateixa base del logotip oficial de l'aniversari, i va ser descoberta en l'*ensaio* de setembre per Josep Pascual Armiñana, 'Peponé', que va ser el primer glorièr infantil de la Filà, els anys 1965, 1966 i 1967. Enhorabona a tots i no patiu, que a final d'any no en quedaria ni una...

Màrius Gomar també va ser l'autor del cartell anunciador del 50 Aniversari, que romandria penjat al local de la filà durant tota la resta de l'any. En l'*ensaio* de setembre van tindre l'honor de descobrir el cartell el Primer Tro, Jordi Pascual, i Rafael Carbonell Carbonell, 'Felo', actualment número 1 en l'ordre

d'antiguitat de la filà, i primer Glorier de l'Hospital, en 1960, amb un record molt especial cap a Koki Segura, que va ser el primer Glorier Oficial i que ja no està amb nosaltres.

Va coincidir amb aquestes dates tan assenyalades que, el dissabte 10 d'octubre, es va publicar el DVD "Història viva de les filaes: Alcodians", dins la col·lecció editada pel diari Ciudad, en la qual han anat apareixent totes les filaes fins que ens ha tocat el torn a nosaltres.

Al vídeo apareixen molts membres il·lustres de la nostra Societat, que han sigut fundadors, primers trons o càrrecs de la Festa, explicant les seues vivències i la seua manera d'entendre el sentiment alcodià, combinant entrevistes amb imatges d'arxiu.

Fontilles

La setmana següent, el 17 d'octubre de 2009 es recordarà eternament com l'any que la Filà Alcodians no va acudir a la seua tradicional cita amb Fontilles, a causa de la baixa participació i interès per part dels festers. Aquest fet es va fer patent no sols a la nostra, sinó també a moltes altres filaes.

Tanmateix, seria injust dir que els Alcodians no hi van ser presents, perquè dos intrèpids alcodianets van voler assistir, en nom de la Filà, i van deixar el pabelló alcodià molt, però que molt i molt alt.

A meitat d'octubre comencem a repartir la loteria, que enguany tindria la forma de la típica papereta sense més complicacions.

Mig Any

I arribem al Mig Any, que es va celebrar el dissabte 24 d'octubre a la Glorieta.

Ja des de bon matí estaven les filaes preparades a les seues parcel·les preparant els xiringuitos. Els encarregats de preparar l'olla de la Filà Alcodians van ser els integrants de l'Esquadra Especial 50 Aniversari, que van poder gaudir d'un molt bon dia de sol i festa en el que va ser el seu primer acte oficial amb el públic d'Alcoi. Aquell mateix dia van tindre un breu i improvisat pas pels micròfons de Radio Alcoy en el programa especial de Mig Any, que quedaria per a sempre immortalitzat en la pàgina web i en l'arxiu de la filà.

El 27 de novembre es va celebrar el segon *ensaio* de l'any, en aquest cas dedicat als anys 60. El local es va decorar amb fotografies de la primera dècada de funcionament de la nostra filà. Els més veterans recordaven antigues batalletes mentre els joves devoraven les taretetes i el café sense mesura.

Arribàvem així, quasi sense voler, a l'època de Nadal, tan especial i tan important en la nostre benvolguda ciutat d'Alcoi.

Ensaio de Nadal

Per tercer any consecutiu es va celebrar el ja oficialment "tradicional" *Ensaio* de Nadal. Seguint l'ordre cronològic, tocava reviuire els anys 70. L'*ensaio* va comptar, com sempre, amb les nadaletes, canyetes i panderetes, als quals es va sumar la rifa de tres "pages" o "negres" que els afortunats podrien penjar al balcó de sa casa, i a més un cuixot de dimensions considerables. L'afortunat guanyador del cuixot va ser Santiago López Peiró. L'*ensaio* va concluir amb la ja també tradicional foto de grup.

A l'ensaiu vam descobrir que el Glorier Infantil 2010 seria JOSÉ PAYÁ BOTELLA, fill de José I. Payá Mayor. El lliurament de claus el faria PAU CASA DEL MORAL, fill de Moisés Casa Miró, acompanyat per la xiqueta AITANA SEMPERE CERRO, filla d'Oscar Sempere Vañó. En conclusió, els membres de l'esquadra especial van resultar afortunats en tots els sortejos que es van celebrar.

Passaren els nadals, cap d'any i reis. El 6 de gener de 2010, la filà va poder participar en la visita dels Antics Alumnes Salesians a la llar d'ancians San José a través de l'Esquadra Cinquantenària, que va concretar la seua participació en la persona de Roberto Pérez Morales. Roberto era el primer imaginària de l'esquadra, i va tindre el plaer de representar la figura de Rei Baltassar en tan assenyalada ocasió. La resta d'esquadrers el van acompanyar, tots seguint el camí indicat per l'estrel·la guia: Juan Abad Lillo.

Gener

Al mes de gener no van haver-hi ensaios ni reunions, vam concentrar totes les energies en un sol acte que va requerir de la nostra millor capacitat organitzadora. El dissabte 16 de gener, al Teatre Salesians, vam celebrar una molt emotiva, espectacular i inoblidable Gala del 50 Aniversari, que molts recordarem amb gran afecte durant els pròxims 50 anys.

La celebració de la Gala es va fer prenent com a referència la data oficial de la Refundació, és a dir, la data en què la filà es va aprovar en l'Assemblea del Casal: 17 de gener de 1960. 50 anys després, el 16 de gener de 2010, vam aconseguir reunir en els Salesians a molts d'aquells fundadors que encara estan amb nosaltres, molts que van vindre des d'altres poblacions, i altres que excusant la seua absència, normalment per raons de salut, van enviar algun familiar o representant. Feia goig vore'ls junts de nou, retrobant-se, saludant-se, recordant.

La Gala va estar estructurada en tres parts: Alcoi, la Festa i els Alcodians. Va començar amb un audiovisual recordant com era el món ara fa 50 anys, i mostrant notícies de les últimes dècades fins als nostres dies. Jaume Abad donava la benvinguda al públic i donava pas a l'inici de la Gala. Tot seguit: Alcoi. Alcoi és indústria, Alcoi és art, Alcoi és esport... La presentació de Jordi Ponsoda, seguida de l'audiovisual corresponent, va deixar pas al ballet de Carmina Nadal, que va adaptar la coreografia de "Draps Bruts", del boato de l'Alferes 2007, per a representar-la sobre l'escenari del teatre. Acte seguit, Jordi Seguí presentava les Festes, i l'audiovisual ens mostrava les diferents perspectives i matisos que té la Festa de Moros i Cristians d'Alcoi. Després d'aquest vídeo, el ballet representava la coreografia "Mascarada", del boato de l'Alferes 1993. Per finalitzar, Ismael Gisbert explicava la història dels Alcodians abans de donar pas al corresponent vídeo. L'últim ballet seria "Titellam", del boato del Capità 1994. Els ballarins de Carmina Nadal van rebre un fort i calorós aplaudiment del nombrós públic assistent. Tanmateix, els audiovisuals elaborats per José Luis Boronat i Carlos Martínez van ser també fortament ovacionats.

Arribats a aquest punt, encara quedava el moment més especial de la nit. Conduïts per les paraules d'Ismael Gisbert, tot amb textos preparats per Jaume Abad, van pujar a l'escenari les persones que havien de rebre els honors aquella nit: José Luis Boronat (Alcodià d'Honor), Juan Llopis (Alcodià d'Honor), Enrique Galbis (Alcodià d'Honor) i Santi Segura (Primer Tro d'Honor). Seguidament els fundadors assistents a la Gala, tots ells van rebre un record en forma de quadre, amb el logotip de l'Aniversari elaborat en tres dimensions. La velada va concloure amb unes paraules de les autoritats civils, festeres i salesianes, i un vi d'honor als locals de la Societat.

Superat el primer objectiu, encara quedaven per davant dos ports de primera categoria: el concert que s'havia de celebrar en febrer, i l'exposició que tindria lloc en març.

El concert, que es celebraria a finals de febrer, tenia l'atractiu afegit de l'estrena d'un nou pas-doble dedicat a la nostra filà, encarregat al jove compositor contestà Francisco Valor. Per a l'autor suposava un gran repte, tenint en compte que després d'onze anys composant marxes cristianes i mores, ballets i música de festes, aquest era el primer pas-doble que anava a escriure. En aquest moment ja es va desvelar el nom: "De fusta a metall" recordant, com es veu al logotip de l'aniversari, l'evolució d'aquesta peça entranyable del nostre trage, el punyal, que els primers 25 anys era de fusta, i després va passar a ser de metall. L'autor jugaria amb aquesta idea i amb la contraposició de les dues famílies de vent de l'orquestra: la fusta i el metall.

Abans, però, hauríem de celebrar l'ensaiu de febrer, el divendres 26 del mateix mes. En aquesta ocasió la decoració corresponia als anys 80.

La vesprada del concert, diumenge 28 de febrer, a les 18:30 hores, centenars de persones es congregaven en una poc ordenada cua a les portes del Teatre Calderón. La insistent convocatòria que va realitzar la filà, unit amb el baix preu de les entrades (gratuïtes), van fer del concert un gran èxit de públic. En pocs minuts, les 700 butaques del teatre es van omplir d'alcofidians, amics, simpatitzants i curiosos que passaven per allí per escoltar la Corporació Musical Primitiva delectar-nos amb els seus sons. Allí estaven també els responsables d'Audioart amb els seus micròfons, disposats a enregistrar cada nota i elaborar després un CD que deixara un record del concert per a tota la vida.

Va començar l'espectacle amb la presentació per part de Jaume Abad, seguidament de la magistral interpretació que va fer la Primitiva de les obres més significatives de la nostra filà: Suspiros del Serpis (interpretat en la primera Diana en 1960), El Fusteret (suposadament interpretat en la primera Esquadra), Alcofidians (estrenat en 1962), El Capità i els cavallers 1980 (dedicat a Francisco Agudo), Bonus Christianus (tocat molts anys en l'Entrada des de 1994) i l'Ambaixador Cristià (Alferes 1993). La resta de peces haurien d'esperar a la segona part del concert.

Un dels elements que més va agradar al públic, i que més esforços havia suposat als integrants de la comissió organitzadora, va ser la dotació del concert d'un suport audiovisual que l'acompanyava en tot moment. Durant la interpretació de cada peça, les imatges projectades ens transportaven a l'època en qüestió, revivint els moments als quals la música feia referència. Els autors dels vídeos, novament Carlos Martínez i José Luis Boronat, van posar molta cura en que aparegueren tots els gloriats, totes les esquadres de blancs, moltes dianes i els moments més importants i significatius dels nostres 50 anys de vida.

Ja en la segona part, Ismael Gisbert va presentar les obres mentre Jordi Pascual, el Primer Tro, feia lliurament per part de la filà d'un record per a la banda i un altre per a Francisco Valor, emocionat autor del nou pas-doble que s'estrenaria pocs minuts després. Acabats els agraïments, la banda va interpretar Un moble més (esquadra del Capità 1994), La Peña de l'Alba (Esquadra de l'Alferes 2007), Signum (Alferes 2007), Cruïlla de cors (Capità 2008) i Cid (Esquadra del mig 2001, esquadra de blancs moltes vegades durant els anys 2000 i també marxa de la propera Esquadra Especial 50 Aniversari). Arribat el moment clau de la nit, Àngel Lluís Ferrando, director de la Primitiva, va reclamar la presència de Francisco Valor per dirigir l'estrena del nou pas-doble: "De fusta a metall". La peça, innovadora i atrevida en l'orquestració però amb una estructura molt clàssica i dianera, va ser rebut amb aplaudiments i aprovació general. Quedava només l'estrena al carrer, però fins al 22 d'abril

encara haurien de passar moltes més coses. El concert es va tancar amb una repetició del pas-doble Alcodianos i l'Himne de Festes com a colofó.

Març

Així havíem arribat al més de març, ja una mica cansats de tanta emoció i a la vegada il·lusionats pel que encara quedava per davant. La setmana de l'1 al 5 de març, vam estar prenent posicions al Centre Comercial Alçamora, lloc on s'hauria de desenvolupar el tercer acte clau de la nostra celebració: l'Exposició del 50 Aniversari. Durant mesos havíem anat recopilant material, fotografies i documents, arxivant i ordenant amb la finalitat de traure al carrer, o més concretament als corredors del centre comercial, una part important de la nostra història mitjançant els milers de fotografies i articles que els companys de la filà ens havien fet arribar. El divendres 5 de març, a les 21:00h de la nit, estava programada una inauguració que va congrega un nodrit grup de persones al primer pis del centre comercial.

La inauguració va començar amb una presentació per part de Jordi Reig, saludant a les autoritats convidades i a tot el públic assistent. Acte seguit, es va donar pas al vídeo d'introducció que, en escassos 5 minuts, feia un repàs de la nostra història des de la Refundació durant els últims 50 anys. Seguidament, Jordi Tendero va fer una breu explicació dels continguts reflectits en cadascun dels 18 panells fotogràfics que integraven l'exposició. La inauguració va acabar amb el descobriment de la primera vitrina, que amagava una reproducció del trage alcodià original, tal i com va eixir al carrer aquell primer any 1960. Una vegada acabats els habituals parlaments de les autoritats convidades, es va donar pas a un xicotet vi d'honor.

L'exposició consistia, en primer lloc, en una pantalla que reproduïa indefinidament el vídeo introductorí que s'havia mostrat en la presentació. Després, una col·lecció de 18 enormes panells fotogràfics, de 2'8m de llarg per 1m d'alt, que plasmaven de manera visual i atractiva la nostra història a través d'imatges i textos. El disseny combinava algunes imatges de grans dimensions, amb altres fotografies més xicotetes acompanyades de textos explicatius i dades oficials. El conjunt dels panells formava una gran sanefa en forma de castell, amb fotografies de totes les èpoques del cinquantenari, que seguia de forma continuada al llarg de tota l'exposició.

Per acabar, onze vitrines d'exposició mostraven centenars d'articles relacionats amb la història de la filà. Els articles estrella de l'exposició eren dos maniquís vestits amb el trage de la filà: el primer amb una reproducció del trage de 1960, i el segon amb el trage actual. D'aquesta manera es podia constatar d'una mirada l'evolució del trage i els canvis que han sofrit alguns elements del mateix. Un tercer maniquí apareixia vestit amb el trage dels Alcodians de 1911. Si recorriem la resta de vitrines, podíem trobar armes i elements del trage de diferents esquadres especials i càrrecs de la Festa, reproduccions de les esquadres, dissenys, revistes, partitures i tota una gran col·lecció d'altres articles que els companys han tingut a bé conservar durant anys de vida alcodiana.

Cal ressenyar que l'exposició va resultar un gran èxit de crítica i públic, raó per la qual la gerència del centre comercial va proposar la seua pròrroga durant una setmana més, situant els panells en la segona planta del centre comercial (planta de lleure i alimentació). Finalment va estar disponible del 5 al 21 de març, registrant 38.386 visitants la primera setmana i 19.221 visitants la segona, amb un total de 57.607.

A banda de la celebració de l'Exposició, amb la qual es tancava la trilogia d'actes "forts" de l'Aniversari, el mes de març va estar com sempre ple d'activitat festera i alcodiana.

El dijous 18 de març, vespra de Sant Josep, vam tindre en la filà el tradicional *ensaio* que enguany portaria el nom d'Ensaio d'exaltació del Cinquantenari. Al mateix van poder assistir els al·codians acompanyats de les seues parelles i amics, i es va poder viure un gran ambient de festa i germanor acompanyada dels també tradicionals bunyols de Sant Josep. Durant l'*ensaio*, en aquest cas dedicat als anys 90 de la nostra història, es va realitzar el sorteig d'una gran quantitat d'articles d'allò més diversos. La grossa de la nit, una sopera de porcellana d'exquisit disseny i grans dimensions, va recaure en els amics Màximo Fajardo i Noelia Sempere. Enhorabona als premiats.

Tot just una setmana després, ens reuníem de nou per a la nostra Assemblea Ordinària de Rams: el dissabte 27 de març, a les 16:00 hores al saló d'audiovisuals del col·legi. La reunió va transcórrer amb els habituals punts de l'ordre del dia, sent el més llarg com sempre la Petició de Festa. A la fi de l'Assemblea, els assistents van poder recollir de forma gratuïta el seu exemplar del CD del concert "Al·codians: 50 anys d'història".

Acte seguit, *ensaio* en la filà. Amb aquest últim *ensaio*, dedicat als anys 2000, es va tancar el capítol d'ensaios del present curs fester.

El dimarts 30 de març, ja dins de la Setmana Santa, Rodrigo Tomás Pons, Sant Jordiet 2010, descobria el cartell anunciador de les Festes de Moros i Cristians obra del pintor Ignacio Trelis, just després de la presentació de la Revista en la Llotja de Sant Jordi.

Irremeiablement i sense temps a respirar, entràvem en un més d'abril com sempre ple d'il·lusions, emocions, faena i festa, molta festa.

Abril

Els dies 2 i 3 d'abril, Divendres i Dissabte Sants, Alcoi va celebrar la seua tradicional jornada de la Festa i l'esport: el Trofeu Filaes. Els Al·codians vam participar en gairebé totes les modalitats, amb sort desigual però com sempre sense poder alçar cap trofeu.

Cal comentar la destacada actuació de la parella de pàdel, Llàcer i Arjona, que van superar diverses eliminatòries fins a ser eliminats en la jornada de dissabte. L'equip de bàsquet, amb vàries noves incorporacions molt interessants, va guanyar els dos primers partits i va plantar cara en el tercer. Aquesta destacada actuació va deixar els al·codians un pel de jugar les semifinals, però finalment van passar els Cids pel "*bàsquet average*".

També van haver-hi incorporacions noves en l'equip de futbol sènior, el més nombrós de tots, amb la integració de diversos jugadors provenint dels cadets.

Pel que fa a l'equip de cadets, la marxa d'alguns jugadors al sènior i la mala sort de les lesions van deixar el grup molt tocat. Amb un jugador menys, i sempre amb el suport de pares i amics a la banda del camp, els cadets van fer un paper notable plantant cara a tots els rivals fins que van caure eliminats per pur esgotament.

En no haver competició de veterans de futbol sala, l'equip de futbol 7 va reunir els jugadors que abans militaven en tots dos equips. Tot i que diuen que la unió fa la força, el resultat va ser... diguem-ne que discret.

Per acabar amb el repàs a l'actuació esportiva de la filà, l'equip de ping-pong integrat pels Cubero (pare i fill) i Roberto Pérez va fer un pas més superant diverses eliminatòries i plantant-se com un dels equips a batir en aquesta competició. En la mateixa línia, l'equip de petanca va aconseguir una fita

històrica en guanyar 3 partides seguides. Només la mala sort els va allunyar de classificar-se per a la jornada de dissabte.

En resum, el Trofeu Filaes va resultar com sempre una festa de l'esport, una jornada d'alegria i germanor entre filaes que els alcodians vam arrodonir amb un dinar en la filà on, comentari general, es passa fam però hi ha molt bon ambient.

La Glòria

Superada la Passió esportiva arriba l'hora de la Glòria, que ens anuncia l'arribada de les Festes: els primers trages al carrer, la primera nit de filaetes, la maquinària que arranca i ja no para fins al dia del descans.

A les 8:00h del matí començava la jornada amb el clàssic esmorzar en la filà. Després tots al santuari de Maria Auxiliadora a donar la bendició als nostres gloriers: Enrique J. Llàcer com a glorièr oficial i Máximo Fajardo com a glorièr de l'hospital. Un matí primaverenc els acollia mentre arrancava la Glòria en la Plaça d'Espanya. La desfilada va transcórrer pels carrers de la ciutat entre aplaudiments i ovacions d'un públic entregat, fins que a les 14:00h vam anar a recollir-los davant la drogueria "El Soldat". La jornada va seguir amb dinar en la filà, vermut-assaig amb els xiquets i la tradicional Entraeta del Berenar per l'avinguda País Valencià.

La primera entraeta oficial de la filà va ser el divendres 9 d'abril, a les 00.30 hores per Sant Nicolau. Abans, però, va haver-hi sopar en la Societat, ocasió que els amics de l'Esquadra Cinquantenària van aprofitar per fer lliurament d'un regal a la resta de companys: una colorida i abrigosa bufanda que, a banda d'identificar-nos durant l'entraeta, serviria per protegir les nostres goles del fred de la nit. La filà va baixar alternant les marxes Cid, Zaphirus, La Penya de l'Alba, Aralk i Bonus Christianus, acabant com sempre amb el conegut gest d'agraïment a la banda en arribar a la plaça.

El dissabte 10 d'abril es va començar a distribuir amb el Periòdic Ciudad el CD que enregistrava el concert celebrat el passat 28 de febrer, al mòdic preu de 9 euros.

El diumenge 11 d'abril, tornava la Glòria al carrer, en aquest cas de la mà dels més joves de la Festa. A les 8.45 hores es va celebrar la missa a la parròquia de Sant Maure, donat que Santa Maria es troba tancada per unes obres de reforma relacionades amb la propera celebració de l'exposició La Llum de les Imatges. El nostre glorièr, José Payà Botella, va estar molt atent durant tota la missa sense perdre detall de l'esdeveniment. Tot seguit, a les 10:00h esmorzar als locals de la filà per a tots els xiquets i xiquetes, visita al santuari i acompanyament del glorièr al Partidor. A les 12:00 hores arrancà la glòria infantil amb el bàndol moro al davant, i una mica més tard ho feien els cristians, amb el nostre Jose en la segona fila, a l'esquerra, atent sempre a les ordres del xicotet sergent cristià. Per davant, els seus pare José i Imma controlaven en tot moment les evolucions de la desfilada. En acabar, vam acudir a recollir el glorièr al carrer Sant Jaume per acompanyar-lo fins a la filà.

Durant la present setmana es va procedir a realitzar el sorteig i repartiment de cadires, lliurament de tiquets de pòlvora, passes de carrossa i Camet i CDs del concert.

El dijous 15 i dissabte 17 van ser els dies que l'Esquadra Especial va celebrar la seua entraeta. Mudats com a margallons, deu esquadriers muscle amb muscle mentre el cap batedor, Toni Alòs, evolucionava a lloms del seu cavall Intrépido i al ritme dels timbals. Desde l'estiu passat han hagut dues baixes: Oscar Sempere i José Luis Vilaplana, i dues noves incorporacions: José Payá Mayor, i

Roberto Peidro Belda. Serà precisament aquest, l'últim en entrar, qui tindrà l'honor d'arrancar aquesta esquadra cinquantenària.

El dimarts 20 d'abril, a les 23.10h, la resta de la fila va poder gaudir de la segona entraeta, assaborint ja les mels de l'èxit que serien les Festes de 2010.

Dia els Músics

21 d'abril, Dia dels Músics. La túnica verda damunt el sofà, les botes preparades als peus del llit. Comença l'hora de la il·lusió, comença la Nostra Festa.

Després de l'Himne, ens reunim a la placeta Ramón y Cajal per arribar fins a la filà fent passacarrers. Allí ens espera el tradicional plat d'olleta alcoiana, que com sempre fa les delícies de músics i festers. Com a novetat, enguany el pòrtic s'ha decorat amb els panells fotogràfics de l'exposició, que es van guardar a bon recapte amb aquesta finalitat. La festa no s'allargarà molt perquè l'endemà s'ha de matinar.

L'Entrà

Les pitjors prediccions meteorològiques es van confirmar, i la matinada del 22 d'abril va amanèixer plovent. Feia 38 anys que no plovia en la Diana. Tot i això, el públic, els festers i els músics van aguantar amb els paraigues i plàstics per assistir a l'estrena al carrer del nou pas-doble dels Alcodians: "De fusta a metall". La banda de Penàguila va interpretar cada nota sense por mentre Ismael Gisbert feia les tasques de cabo, i així arrancava la 51 Diana dels Alcodians. Entre els dianers, el President de l'Associació, Javier Morales, que va complir la seua promesa de vestir-se d'alcodiano. El segon tram va marxar amb "Alcodianos", dirigit per Jordi Seguí Orejuela, mentre que el tercer ho va tornar a fer amb "De fusta a metall". Arrancava la diana del Carbonato Miguel Monllor.

Mentre els nostres companys completaven el recorregut, i després de l'espartà i somer esmorzar, començava a muntar-se el boato en el Partidor. Al capdavant el banderí a cavall, Nahúm Moreno Cabezas. Després, parelles d'esquadra amb disseny complet, seguides de l'esquadra de blancs. Va fer de cabo en l'arrancà Rafael Abad Pérez, amb la marxa Zaphirus, interpretada per la Societat Musical de Penàguila i La Degollà. Aquesta esquadra va tindre fins a 7 cabos, contant a Felo Carbonell, Carlos Martínez, Ricardo Pons, Francisco Javier Jiménez, Javier Pereda i Omar Castañer. En el segon tram agafarien la porra Raúl Mira i José Antonio Gandía. L'esquadra alternaria les marxes Zaphirus i La Peña de l'Alba. Com a convidat d'honor en el segon tram, Don Eduardo Arduña, director del col·legi salessià.

Darrere de la música, esquadretes infantils, alcodianes amb disseny complet i xiquets de la mà, i les carrossetes de La Roïna i l'Encaro; alcodians amb disseny complet i xiquets de la mà.

Obria el boato la carrossa del cinquantenari amb els fundadors i veterans, que mostrava els trages de 1960 i l'actual. Vestia el trage antic Josep Pascual Armifiñana, mentre que el nou el portava Màrius Gomar.

Seguidament parelles d'esquadra amb disseny complet i l'Esquadra Especial. El cap batedor Toni Alòs Simó desvelava el secret més ben guardat: un trage elegant, molt alcodiano, que fusionava perfectament elements del trage antic i l'actual amb elements de l'esquadra de blancs, tot amb un cert aire "romano" molt fi i "mudaor". Un casc alat recordava l'escut del nostre pit, i l'arma, una llança al davant, recordava l'astral dels alcodians. Als baixos de la túnica,

una inscripció en números romans: 1959 - 2009. Una proposta atrevida i encertada, a jutjar pels comentaris i aplaudiments del públic, companys i veterans de la filà.

Amb la porra a la mà un cabo experimentat: Roberto Peidro Belda. Darrere d'ell, de dreta a esquerra, Leopoldo Gadea, Santiago López, Juan Abad, Carlos Mateo, Máximo Fajardo, Josele Molina, Javier Ferrer, José Payá, Silvano Verdú y Moisés Casa. La Unió Musical d'Alcoi interpreta Cid, de Pedro Joaquín Francés. La pluja insistent que ens acompanyava des de bon matí decideix que ja n'hi ha prou, i que avant els Alcodians.

Darrere de l'esquadra, alcodians de sis en fons i la Roponà. Integrada dins del 50 Aniversari, la roponà representava l'arribada d'un joglar al poble, un contacontes que explicava la història de la filà mitjançant dibuixos i versos, que tots junts conformaven l'auca dels alcodians.

Per acabar, la carrossa de tancament amb el Cop, Jordi Seguí Ripoll.

L'entrega de les claus del castell la va protagonitzar el jove Pau Casa el Moral, acompanyat per un petit boato i alcodians amb disseny complet.

(AUDIO DE RADIO ALCOY. IMATGES DE L'ENTRADA)

En acabar l'Entrada, els amics de l'Esquadra Especial van convidar a tota la filà a un refrigeri en la placeta de la Universitat. Els alcodians, agraïts com ningú, vam voler tornar el gest formant una esquadra gegant al voltant de tota la plaça. Després vam gaudir del dinar, i cadascú va anar a passar la vesprada de la millor manera possible.

Sant Jordi

23 d'abril, festivitat de Sant Jordi. Un sol radiant saluda els alcoians en el dia del seu Patró. Els més menuts no falten a la cita amb la Segona Diana, o Diana Infantil, que enguany arranquem a les 9.30h per País Valencià, com casi sempre en penultima posició. Acte seguit, sobre les 11.00h arancava la Processó de la Reliquia des de l'Església de Sant Jordi fins a la parròquia de Sant Maure i Sant Francesc. Darrere del Capità Cristià el nostre banderí, Nahúm Moreno, i una mica més enrre el nostre Primer Tro, Jordi Pascual.

A les 12.00h començava al Santari de Maria Auxiliadora la missa dels alcodians i marraskets, encara que enguany de marraskets no se'n van vore molts, possiblement perquè ostentaven el càrrec de Capità. Com a cosa especial a destacar, en la mateixa missa es va celebrar el bateig de la xicoteta Aitana Fajardo Sempere, filla de Màximo i Noelia. A l'acabament del mateix, bendició de la imatge de Sant Jordi i cercavila pels carrers de la ciutat.

La Glorieta va ser el lloc elegit, com ve sent habitual els darrers anys, de la picaeta abans de dinar. En aquest escenari idíllic i primaveral solen retrobar-se els més matiners amb els més valents, que es van gitar a les xicotetes i pareix que per fi han tornat a reviure. En acabar, tots a dinar a la Filà, on les taules són cada vegada més llargues i el pòrtic sempre sembla quedar-se xicotet. A destacar que a l'absència del confetti, tan denostat els darrers anys en aquest dinar, es va sumar enguany també l'absència de maclets i artefactes explosius en general, aconseguint d'aquesta manera un millor ambient per a tots els comensals. El dinar va ser exquisit i abundant, com requereix l'ocasió, i va acabar amb els tradicionals regalets, xampany, molta festa i bon humor. Per la vesprada cadascú tria el seu destí: capa i casc a la Processó, amb els xiquets a la fira, o a passejar per les paraetes.

La nit es va arrodonir amb un sopar de buffet, corregint els coneguts errors detectats l'any anterior. La velada va estar amenitzada per un trio flamenco que va fer les delícies dels presents, els quals van fer seu allò "sopar i baile hasta que el cuerpo aguante".

Els Trons

El Disparo va començar sobre es 11.00h des de darrere del castell, amb una trentena llarga d'alcodians preparats i carregats amb les seues cantimplores, i el seu kilo de pòlvora. La normativa així ho indicava, un kilo per persona, i els alcodians ho van complir perfectament. L'itinerari per dalt es va fer llarg, i cadascú s'ho va arreglar com millor va poder: deixant passar la meitat dels dispars, regulant la mesura al mínim... o furtant la pòlvora a algun company. Al final, tots vam poder arribar a la plaça i acabar l'alardo amb dignitat, pero el tema del kilo encara duria molt que parlar: algunes filaes van fer vaga de trabucs caiguts, a causa de l'estricta control exercit pels efectius de la Guàrdia Civil, els quals van requisar cantimplores i armes i van presentar vàries denúncies. Afortunadament, els alcodians van resultar indemnes en aquesta particular guerra, i tots van poder acabar el disparo en pau.

Després de comentar la jugada i torcar-nos un poc la pòlvora de la cara, vam fer una cercavila pel carrer Sant Jordi, amb formaeta inclosa, i per País Valencià fins a la Glorieta.

Aquest va ser de nou l'escenari de la tradicional picaeta, i com ja ve sent habitual també de la tradicional foto de grup. Enguany, però, els papers es van canviar: el fotògraf dalt, i nosaltres baix. En properes ocasions seguirem provant postures noves, que sembla que la cosa va agradar.

El dinar en la filà va tindre tots els elements que s'esperaven: bona picaeta, els músics incansables, i l'espectacular arròs amb bogavant que prepara el nostre càtering. Un plat insuperable per recuperar forces abans de tornar a la càrrega i reconquerir la ciutat.

Per la nit, qui més i qui menys es va buscar la vida entre els soparets o algun bar del centre, fins que tocaren les dotze de la nit. Aquesta era l'hora acordada per iniciar, com l'any anterior, una entraeta-xaranga per Sant Nicolau que posaria fi a les Festes de 2010. L'acte, multitudinari, festiu i desenfadat, va resultar un gran èxit i va constatar que, cinquanta anys després, ens hem convertit en una gran filà: nombrosa, festera, plural; i que en Alcoi no queda ningú sense saber que els alcodians, enguany, estaven d'aniversari.

Encara faltava un últim acte de cloenda, que s'hauria de celebrar en el proper mes de juny, però aquesta és una altra història que hauria de contar un altre cronista, en una altra ocasió.

VISCA SANT JORDI!

UNA CRÒNICA DE
Jordi Tendero

Jordi Tendero
Jorge Martínez

CÀMERA
Jordi Tendero
Raquel Mateo
Javier Pereda
Carlos Gisbert
Omar Castañer

VIDEO ENTRADA
Medialcoy Producciones
Canal 9 RTVV

COMENTARIS ENTRADA
Radio Alcoy

FOTOS
Carlos Gisbert
Omar Castañer

MÚSICA
...